

Sygn. akt II CSK 26/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku E. Ł.
przy uczestnictwie A. S. , A. K. ,
S. S. , T. S. , D. M. , J. G. , M. T. , E. S., E. S.
o stwierdzenie nabycia spadku po J. P. , S. S. ,
E. P. i J. P.,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 11 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania J. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 25 czerwca 2018 r., sygn. akt V Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki J. G. na rzecz uczestniczki D. M.
kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistej zasadności.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenia konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżąca wskazała, że skarga jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenia prawa materialnego. Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Okoliczności wskazane przez skarżącą nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia, a związane są jedynie z wątpliwościami skarżącej odnośnie do poczynionych w sprawie ustaleń. Wynika z nich, że żaden ze spadkobierców nie spełniał warunków dziedziczenia gospodarstwa rolnego przewidzianych w mającym zastosowanie w sprawie art. 1059 k.c.

Należy podkreślić, że zarzut skargi kasacyjnej, który ma na celu polemikę z ustaleniami faktycznymi sądu drugiej instancji, chociażby pod pozorem błędnej

wykładni lub niewłaściwego zastosowania określonych przepisów prawa nie może być uwzględniony (art. 398³ § 3 k.p.c.; zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2014 r., I CSK 252/13, Biuletyn Sądu Najwyższego 2014, nr 4, s. 12).

Brak jest zatem podstaw do uznania, że w sprawie niniejszej doszło do oczywistego naruszenia prawa.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).